

Donald Trump'ın Siyahilerin İşsizliğiyle İlgili İddialarının Ortaya Çıkardığı ve Gizlediği Şey... Sistemik Irkçılık Gerçeği ve ABD İşgücü Piyasası

30.09.2020 • Ekonomi Politik Üzerine, Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Raymond Lotta'nın aşağıdaki makalesi 28 Eylül 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yer almıştır.

Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/666/systemic-racism-and-us-labor-market-en.html>



Soykırımcı-Irkçı Donald Trump'ın Siyahilere verdiği sözlerin ve yalanların ışığında, aşağıdaki bilgiler konuyla ilgili yalanları ortaya koyuyor ve bunları çürütüyor.

Irkçı-soykırımcı Trump, Siyahiler için “harika işleyecek” bir ekonomiyi lanse etti. Özellikle bu yıl Mart-Nisan aylarındaki pandemi ve ekonomik krizden önce Siyahiler için işsizliğin rekor seviyede düşük olduğuna dikkat çekti.

1) Asıl Gerçeklik Nedir?

Trump'lı yıllarda işsizlik azaldı. Siyahi işçiler için işsizlik oranı 2019'da 50 yılın en düşük seviyesi olan yüzde 6,1'e düştü. Ancak bu durum resmin yalnızca bir yanıdır. Diğer yanı, yani Trump'ın tamamen ve bilinçli olarak görmezden geldiği yanı ise *eşitsizliğin değişmemiş olmasıdır*. Bu yüzde 6'lık işsizlik oranı beyaz işçilerin iki katıdır. Aslında Siyahilerin işsizliği, -son 50 yılda bu sistem altında Siyahiler için ekonomik gerçekliği tanımlayan genişlemeler ve ekonomik gerilemeler sayesinde- beyaz işçilerin seviyesinin ısrarla iki katı olmuştur.

Ayrıca Trump'ın övünürken, aslında COVID-19 krizine götürdüğünü ve burada saplanıp kaldığını da fark etmeniz gerekir. Pandemi etkisini gösterince ekonominin derin bir şekilde krize girmesiyle birlikte genel işsizlik oranı da hızla arttı. Trump bunu dikkate almıyor, zaten alamaz da!

Siyahi işçiler pandemi ve ekonomik kriz nedeniyle ciddi şekilde iki türlü acı çekiyor. Bir yandan Afro-Amerikan işçiler perakende ve üretimi durdurulan sektörlerde yoğunlaştığı için, bu süreçte hızla iş kaybı yaşadılar. Öte yandan Siyahi işçiler market, toplu taşıma, nakliye ve depo işleri gibi “gerekli” veya “ön saflarda” olarak belirlenmiş işlerde yoğun bir şekilde istihdam ediliyor. Sonuç olarak siyahi işçiler kendilerini orantısız bir şekilde COVID-19 virüsüne yakalanma ve bunu başkalarına yayma riskine maruz bırakmak zorunda kaldılar. Birçok “ön cephe” emekçisinde olduğu gibi, bu durum ailelerini doyurabilmenin bir bedeliydi.

2) Son 10 Yılın Ekonomik Toparlanması ve Kapitalizmin İşleyişi

Peki pandemiden önceki son birkaç yılda işsizlik niçin azaldı? Elbette bu durum beyaz olmayan insanlar için alınan özel önlemlerin veya Trump rejiminin gösterdiği endişelerin bir sonucu değildi. Daha büyük resim, 2010’da başlayıp 2019’a kadar devam eden bir süreçte ABD ekonomisinin 2008-09’daki derin küresel durgunluktan toparlanmaya başlamasıdır. Bu iyileşme, Mart-Nisan aylarında salgının başlangıcına ve benzeri görülmemiş bir ekonomik krize kadar Trump’ın ilk döneminde devam etti. (Bkz: *“COVID-19 Salgını İçinde Dört Ay...”*)

Kapitalist ekonomi genişlediğinde fabrikaların, telekomünikasyonun, depoların, perakende mağazalarının ve ekonominin diğer sektörlerinin başında bulunanlar, işçileri işe alır: Kapitalistler arasındaki rekabete hizmet etmek, pazar kazanmak ve kârı artırmak için, kâr doğrultusunda sömürülmek üzere işe alınırlar. Kârlı üretim koşulları kötüleştiğinde ise işçiler kovulurlar. İşte kapitalizm hakkında temel gerçek şudur:

Kapitalistler işçileri sömürme, işe alma ve işten çıkarma hakkına sahiptir. Bu durum milyonlarca insanın aç kalması anlamına gelse bile böyledir. Görüyorsunuz, bu sistemde yemek yeme hakkı yoktur.

3) İşsizlik Rakamlarının Altındaki Sert ve Kasvetli Eşitsizlik

2010-19 ekonomik toparlanma sürecinin büyük ölçüde eşitsiz etkileri oldu. Siyahi işçiler beyaz işçilere oranla iki kat daha fazla işsizlik yaşadı... aynı zamanda her yaş ve eğitim düzeyindeki beyaz işçilerden hatta kolejde veya ileri derecelerde olanların dahi işsiz kalmaları durumu yaşandı. Örneğin, 2019’da Siyahi üniversite mezunlarının işsizlik oranı beyaz üniversite

mezunlarına göre yüzde 50 daha yüksekti. Ve Siyahi işçiler işsizlik yaşadıklarında çok daha uzun süre işsiz kalıyorlar.

ABD işgücü piyasasındaki Siyah-beyaz ırk eşitsizliğine ve sonuçlarına daha derinlemesine bakabiliriz:

* Siyahi ve beyaz işçiler arasında kalıcı bir “ücret uçurumu” vardır. Ortalama olarak siyah işçilere beyaz dolar üzerinden 73 sent ödenir. Bu ücret açığı aslında 2000’den beri genişledi.

* Siyah işçilerin sahip oldukları işler genellikle sağlık sigortasında ve hastalık günlerinde kendilerine çok daha az fayda sağlar. Bu durum siyahiler arasında beyaz insanlara göre daha yüksek *kronik hastalık insidansına* katkıda bulunan önemli bir faktördür. Bu bizi ABD ekonomisinin başka bir tanımlayıcı özelliğine götürür. Mesleki ayrımcılık denen şey budur. Mesleki ayrımcılık, siyahi işçilerin daha düşük ücretli, daha az güvenli işler ve mesleklerde yoğunlaştığını, gelirlerin en hızlı arttığı yüksek ücretli mesleklerde yetersiz temsil edildiklerini tanımlayan bir terimdir.

* Dolayısıyla, Siyah işçiler için istihdam fırsatlarında ve aldıkları ücretlerde keskin ve önemli eşitsizlikler mevcuttur. Bu durum hanehalkı gelirleri denen şeyde kalıcı bir ırksal uçuruma katkıda bulunur. 2018’de beyaz haneler için medyan hane geliri 71.000 dolar iken Siyahi haneler için 42.000 dolardı. Bu durum medyan beyaz hane gelirinin yüzde 70 daha yüksek olduğu anlamına gelir! Sürecin büyük bir etkisi de siyahi hanelerin birikim yapamamasıdır. Yani Siyahi işçiler işlerini kaybettiğinde -yine beyazlardan çok daha yüksek oranlarda- acil durum birikimlerinin azaldığı aileler veya haneler pandemi gibi ciddi ekonomik ve sağlık koşullarıyla başa çıkmakta daha fazla zorluk çeker.

* Siyahi halk arasındaki yüksek işsizlik oranları ve mesleki ayrımcılık nedeniyle, Siyahi işçilerin bir hanede birden fazla çalışana sahip olma olasılığı çok daha düşüktür. Dolayısıyla işsizlik vurduğunda etkiler Siyahi haneler için çok daha yıkıcı olur, çünkü kaybedilen geliri kazanabilmek için ikinci bir çalışanın olma şansı daha azdır. Siyahi kadınların yönettiği tek ebeveynli aileler beyaz kadınlara göre çok daha yaygındır. Bunların hepsi eşitsizliğin tezahür ettiği farklı yollardır.

4) Resmi İşsizlik Oranları, Siyahi İşsizliğin ve “Eksik İstihdamın” Tüm Gerçekliğini ve Acısını Yansıtmıyor

Standart işsizlik oranı -medyada gördükleriniz ve politikacılardan duyduklarınız- yalnızca işi olmayanları ve aktif olarak iş arayanların sayısını yansıtır. Bu durum, gerçek işsizlik seviyelerinin ve insanların sahip olduğu gerçek iş kalitesinin kısıtlı ve eksik bir ölçüsüdür. Bu standart işsizlik istatistiği, Siyahilerin gerçekte karşı karşıya olduğu gerçek işsizlik durumunu ve ekonomik sıkıntı düzeylerini gizler.

Resmi işsizlik oranları özellikle de Siyahileri etkileyen çok önemli iki olguyu görmezden gelir.

* Birincisi, önceden de belirtildiği gibi resmi işsizlik oranı aktif olarak iş aramayan kişileri kapsamamaktadır. Ancak Siyahi halk arasında aslında daha yüksek bir oran muhtemel “cesareti kırılmış” işçilerdir. Uzun süredir iş aramaktan vazgeçenlerdir. Bu kesimlerin kayıt içi ekonomiden “bağlantısı kesilir” ve resmi istatistiklerde işsiz olarak sayılmazlar. Bu işçiler neden işgücünden kopmuştur? Farklı faktörler söz konusudur.

* Ekonomide Siyahi işçileri olumsuz etkileyen değişiklikler söz konusudur. ABD’de imalat işlerinden uzaklaşıyor. Bu tür işlerin çoğu önceden Chicago ve Detroit gibi şehirlerdeki Siyahi işçi kesimleri için nispeten istikrarlı bir istihdam ve makul bir gelir kaynağıydı. Bu işlerde çalışan milyonlarca kişi Meksika, Çin ve diğer düşük ücretli ülkelere işin otomasyonunun kaydırılması ve dış kaynak kullanımı nedeniyle yok oldu. Bu gelişmeler Siyahi işçiler açısından çok daha istikrarsız bir çalışma durumu yarattı. Birçoğu düşük ücretli ve düzensiz işlere girip çıkmak durumunda kaldılar... ve bunun sonucunda önemli sayıda kişi iş gücünden uzaklaştı.

Siyahi halk açısından kitlesel tutuklama dehşeti ve suçu ve bunun istihdam açısından ciddi sonuçları var. Şu anda açık bir şekilde belgelendiği üzere, Afro-Amerikanların tutuklanma sonrasında beyazlara göre hapsedilme olasılığı daha yüksektir. Ve daha önce hapsedilmiş olanlar, genel nüfusa göre istihdam sağlamakta çok daha fazla zorlanmaktadır. Araştırmalar, bir “sabıka kaydına” sahip olmanın işverenlerin geri arama oranlarını yüzde 50 azalttığını gösteriyor. Ve geri arama oranları, daha önce hapsedilmiş Siyahiler için çok daha düşük. Tekrar tekrar iş bulma çabalarından sonra, daha önce cezaevine girmiş kişilerin çoğu iş aramayı bırakıyor ve bu nedenle artık resmi işsizlik sayısının bir parçası dahi değiller. Önceden

cezaevinde yatmış kişiler bir işe kapak attıklarında bunlar genelde en güvensiz ve en düşük maaşlı işler oluyor. Ve tam da bu işlerin istikrarsızlığından dolayı, bu işlere giren ve çıkan insanlar çoğu zaman işgücünü ya tamamen terk ediyor veya yarı-legal çalışmaya yeraltı ekonomisine geçiyorlar.

* Resmi işsizlik oranıyla ilgili ikinci büyük sorun, ABD ekonomisinde eksik istihdam denen sorunu içermemesidir.

Eksik istihdam, çalışan nüfusun önemli bir bölümünün gerçekten tam zamanlı işlerde çalışmak isterken yarı zamanlı veya geçici işlerde çalışmaya zorlanması anlamına gelir. Ayrıca pek çok kişi seçtikleri alanda iş bulamıyor ve edindiği beceri ve eğitim düzeyini yansıtmayan işlerde çalışıyor.

Ve bir kez daha bu kapitalist-emperyalist ekonominin sistemik ırkçılığı ortaya çıkıyor. 2019'da ekonomik genişleme döneminde, Siyahilerin işsizlik oranı yüzde 12 idi -Bu 8 kişiden 1'nin çalıştığı anlamına gelir ve beyazların işsizlik oranının iki katı demektir. Şu gerçeği bir düşünün: Kolej mezunu veya ileri dereceye sahip Siyahi işçilerin neredeyse yüzde 40'ı üniversite diploması gerektirmeyen bir işte çalışıyor. Başka bir deyişle becerilerini, yaratıcılıklarını ve isteklerini ifade etmeyen işlerde çalışıyorlar. Eğer teknik jargonu insani kavramlara çevirirsek ve işsizliğin gerçekliğini tüm gerçek dünyadaki tezahürleriyle kavrarsak; burada bir sistemi, yalnızca sömürü yoluyla işleyebilen, kâr elde edebilmek için işe alıp kovan ve insan potansiyelini boşa harcayan ve yok eden bir sistemi, *kapitalizm-emperyalizmi* görürüz.

5) Sonuç Noktası

Donald Trump beyaz üstünlükçü-faşist gündemini hızlandırırken -Konfederasyon anıtlarını ve tarihini yücelterek, silahlı beyaz haydutlara yol verirken ve George Floyd'un ölümüyle ateşlenen haklı ayaklanmayı ezmek için paramiliter birlikler gönderirken- utanmadan Siyahi halka büyük faydalar sağladığını iddia ettiği bir ekonomiyle övünüyor. Bu ancak soykırıma hizmet eden bir yalandır.

Seçme Referanslar:

*Elise Gould ve Valerie Wilson, Siyah işçiler, koronavirüs için önceden var olan en ölümcül iki koşulla karşı karşıya: ırkçılık ve ekonomik eşitsizlik (Economic Policy Institute, Temmuz 2020)

*Christian E.Weller, Afrikalı Amerikalılar İyi İşler Bulmanın Önündeki Sistemik Engellerle Yüzleşiyor (Center for American Progress, 5 Aralık 2019)

*Ryan Nunn, Jana Parsons, Jay Shambaugh, ABD İşgücü Piyasasında Irk ve Eksik İstihdam (Brookings Enstitüsü, 1 Ağustos 2019)

*Tomaz Cajner, Tyler Radler, David Ratner ve Ivan Vidangos, Son Dört Yılda ve İş Döngüsünde İşgücü Piyasası Sonuçlarındaki İrksal Boşluklar (Federal Rezerv Sistemi Yönetim Kurulu, 2017)

*Lucius Couloute ve Daniel Kopf, Hapishane Dışında ve İş Dışında: Daha önce hapsedilmiş kişiler arasında işsizlik (Hapishane Politikası Girişimi, Temmuz 2018)

*Ekonomi ve Politika Araştırmaları Merkezi, Ön Cephe Endüstrilerinde Çalışanların Temel Demografik Profili (Nisan 2020)

*Siyah işçiler, Jhacova Williams ve Valerie Wilson, istihdam gelirlerinde süregelen ırksal eşitsizliklere katlanıyorlar (Brookings Enstitüsü, 27 Ağustos 2019)